

บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

Role of Executives in Promoting Research in classes of the College of
Dramatic Arts, The Bunditpatanasilpa Institute Ministry of Culture

จารี อੰนาค

Jaree Onnark

นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการบริหารการศึกษาและผู้นำทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูของวิทยาลัยนาฏศิลป์ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 204 คน จำแนกเป็นผู้บริหารจำนวน 96 คนและครูจำนวน 108 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มและกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ในภาพรวม ผู้บริหารมีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากเรียงลำดับตามผลการวิจัย ได้แก่ (1) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย (2) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย (3) การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู (4) การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย (5) การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย นอกจากนี้ผู้บริหารและครูยังมีความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่

ในระดับมากเรียงลำดับตามผลการวิจัย ได้แก่ (1) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย (2) การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย (3) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย (4) การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู (5) การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูตามบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนสอดคล้องกับสมมติฐาน 4 ด้าน ยกเว้นด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นตามความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนสอดคล้องกับสมมติฐาน 4 ด้าน ยกเว้นด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: บทบาทของผู้บริหารการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

Abstract

The purpose of this research is to study and compare the role of executives in promoting research in classes of the College of Dramatic Arts, The Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of Culture for academic year 2014. The 204 samples consist of 96 executives and 108 teachers. The quantity of sample was determined by using Krejcie and Morgan's sample size table. The 5-level rating scale questionnaires were

applied to this sample group. Statistical employed were percentage, mean (\bar{x}), standard deviation (S.D.), while T-test was employed to compare difference among individual samples

Results are as follows:

1. The roles of executives in promoting research in classes, there are 5 roles in general: (1) Supporting the research achievement (2) Being responsible for the researchers (3) Giving precedence to research activities (4) Giving advancement to the researchers (5) Admiring the researchers' endeavor. Furthermore, by the result, both executives and teachers need their research to be supported in order of priority: (1) Being responsible for the researchers (2) Giving career advancement to the researchers (3) Supporting the research achievement (4) Giving precedence to research activities (5) Admiring the researchers' endeavor.

2. According to results from comparison of executives' and teachers' opinions, the executives' actions of promoting research in classes conformed to 4 assumptions, except, the support of research achievement which was 0.05 in significantly statistical differences. Also, the executives' requirement of promoting research in classes conformed to 4 assumptions, except the responsibility to the researchers that was 0.05 in significantly statistical differences.

Keywords: Role of Executives, Promoting Research in classes, the College of Dramatic Arts, The Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of Culture

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559 ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลพร้อมรับกับการแข่งขันตามกระแสโลกปัจจุบัน ดังนั้น การจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพส่งผลให้ทรัพยากรบุคคลในประเทศมีประสิทธิภาพครูจึงเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษาที่สำคัญเพราะครูเป็นผู้มีบทบาทในการบริหารจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนทุกด้าน โดยมีกรอบแนวทางตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 – 2559: ฉบับปรับปรุง ซึ่งมีแนวนโยบายด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และ

การเรียนรู้ของบุคคลในสังคมไทย ได้กำหนดเป้าหมายและกรอบการดำเนินงานไว้อย่างชัดเจนซึ่งการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษานี้ มีผลสืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 โดยกำหนดไว้ในมาตรา 22 ให้ครูมีแนวการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลที่เกิดกับตัวนักเรียน โดยให้ครูยึดหลักแนวคิดที่ว่านักเรียนทุกคนนั้นสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ด้วยตนเองในกระบวนการจัดการศึกษาของครูนั้นจึงต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 24 (5) ได้กำหนดให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้โดยให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมสนับสนุนครูให้สามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนที่หลากหลาย ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้มีความรอบรู้ไปพร้อมกันทั้งครูและนักเรียนซึ่งอาจมาจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ นอกจากนี้ในมาตรา 30 ได้กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพโดยการส่งเสริมให้ครูสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับการศึกษา แล้วนำการวิจัยนี้มาใช้เป็นกระบวนการควบคุมไปกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจึงมีความสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ดังนั้น ตามมาตรา 30 สถานศึกษาจึงมีหน้าที่หลักในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูมีความรู้

ความเข้าใจสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สามารถแก้ปัญหาของนักเรียนโดยใช้เครื่องมือที่เป็นนวัตกรรม หลักการ หรือวิธีการที่ครูผู้สอนสร้างขึ้นอีกทั้งยังเป็นการพัฒนาตัวครูผู้สอนให้ก้าวไปสู่มาตรฐานวิชาชีพโดยมีผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานการจัดการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยได้สำเร็จตามเป้าหมาย ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาตามเป้าหมายของสถานศึกษาด้านสังกัดและตามที่สังคมคาดหวัง

วิทยาลัยนาฏศิลป์ เดิมเป็นสถานศึกษาในสังกัดกรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการปัจจุบันเป็นส่วนราชการมีฐานะเทียบเท่าคณะ ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมจากผลการปฏิรูประบบราชการไทยและการบริหารราชการแผ่นดินแนวใหม่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับที่ 5 พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 โดยมีพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.2550 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันในการจัดการศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 12 แห่งได้แก่ (1) วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ต.ศาลายา จ.นครปฐม) (2) วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง (3) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี (4) วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี (5) วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี (6) วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ (7) วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย (8) วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด (9) วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ (10) วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา (11) วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช และ (12) วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง มีการจัดการศึกษาหลักในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 และเป็นห้องเรียนเครือข่ายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะศิลปศึกษา ในการดำเนินงานด้านการวิจัย ตามมาตรา 35 พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2550 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดให้คณะกรรมการประจำคณะส่งเสริมงานวิจัย ดังนั้น วิทยาลัยนาฏศิลป์มีฐานะเทียบเท่าคณะโดยมี

คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ทำหน้าที่กลั่นกรองนโยบาย แผนงาน ตลอดจนการดำเนินงานต่างๆ จึงส่งเสริมงานวิจัยโดยวางนโยบายและแผนงานให้สอดคล้องกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) ตามมาตรา 30 การวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญที่สถาบันทางการศึกษาต้องดำเนินการควบคู่ไปกับภารกิจด้านอื่นๆ โดยในมาตรา 47 ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในและภายนอกมาตรา 48 การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำการประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา และจากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการทบทวนแผนกลยุทธ์การพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 วันที่ 11 พฤศจิกายน 2556 โรงละครวังหน้าได้นำผลการประเมินคุณภาพการศึกษารอบ 2 (พ.ศ. 2549 – 2553) ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มาหารือ ซึ่งผลการประเมินด้านผลงานวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้เนื่องจากมีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ซึ่งนับรวมผลงานวิจัยในชั้นเรียนด้วยยังไม่ได้จำนวนตามเกณฑ์และยังมีผลงานวิจัยที่ยังไม่ได้รับการเผยแพร่และพัฒนา เป็นผลทำให้มีการปรับแผนกลยุทธ์การพัฒนาด้านวิชาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.2555 – 2559 ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ซึ่งสถาบันทางการศึกษาต้องเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลโดยใช้การวิจัยเป็นแนวทางพัฒนาและตอบสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติตามมาตราดังกล่าวสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จึงกำหนดให้คณะและวิทยาลัยนาฏศิลป์ดำเนินการวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการเรียนการสอน และด้านวิจัยสร้างสรรค์ รวมทั้งมีทุนวิจัยให้กับครูและวิทยาลัยนาฏศิลป์ ทั้ง 12 แห่ง ดังนั้น คณะกรรมการประจำวิทยาลัยของแต่ละสถานศึกษาจึงกำหนดให้ครูทุก

คนทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในกำกับดูแลของฝ่ายวิชาการ สำหรับงานวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมและวิจัยสร้างสรรค์ มอบหมาย ให้ฝ่ายศิลปวัฒนธรรมดำเนินการวิจัยเพื่อ พัฒนาบุคลากรฝ่ายบริหารดำเนินการครูที่สนใจขอทุน วิจัย สามารถขอทุนวิจัยกับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวมา ข้างต้นกล่าวพอสรุปได้ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาการ ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ จึง เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารควรแสดงบทบาทหรือปฏิบัติการ ช่วยเหลือ เกื้อหนุน สนับสนุน ให้ครูมีแรงจูงใจสามารถ ดำเนินการทำวิจัยได้สำเร็จ ดังนั้น เพื่อทำความเข้าใจใน ความต้องการของครูและใช้เป็นเครื่องมือบริหารจัดการ จูงใจให้ครูเกิดความพึงพอใจ ช่วยกระตุ้นผลักดันครูให้ทำ วิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ของวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โดยนำปัจจัยจูงใจตามแนวคิดทฤษฎี สองปัจจัยของ Frederick Herzberg ซึ่งเป็นปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อความพอใจในงานและมีความสัมพันธ์โดยตรง จากการปฏิบัติงานทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจที่จะทำงาน ได้แก่ 1.ความสำเร็จของงาน (Achievement factors) 2. การยอมรับนับถือ (Esteem) 3. ลักษณะของงาน (The Work Itself) 4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) 5. ความก้าวหน้า (Advancement) ตลอดจนเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ปรับประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยกำหนด คำถามตามบทบาทการส่งเสริมวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน คือ 1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย 2. การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย 3. การให้ความรู้ ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู 4. การมีความ รับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย 5. การให้ความก้าวหน้ากับครู ผู้ทำวิจัย เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ตามที่ผู้บริหารมีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมวิจัยในชั้น เรียนและความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนผล

การศึกษาจะช่วยให้ผู้บริหารมีข้อมูลในวางแผนการ ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูได้จนประสบ ผลสำเร็จอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาทาง วิชาชีพของครูส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อไป

คำถามการวิจัย

บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยใน ชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์กระทรวงวัฒนธรรมตามความคิดเห็นที่มีต่อ บทบาทปฏิบัติการส่งเสริมวิจัยในชั้นเรียนและความ ต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

2. เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหาร ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมตามความ คิดเห็นที่มีต่อบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมวิจัยในชั้นเรียน และความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนจำแนก ตามตำแหน่งหน้าที่

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารและครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ มีตำแหน่ง หน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารใน การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ที่ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะความ คิดเห็นของผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่บริหารงาน และครูที่ ปฏิบัติหน้าที่สอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวง วัฒนธรรม จำนวน 12 แห่ง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาบทบาทของผู้บริหารใน การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดย การศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีการจูงใจ โดยใช้ปัจจัยจูงใจตามแนวคิดทฤษฎีสองปัจจัย (Two-Factor Theory) ของ Frederick Herzberg ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงานที่มีความสัมพันธ์โดยตรงจากการปฏิบัติงานและทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังใจที่จะทำงานได้แก่ 1. ความสำเร็จของงาน (Achievement factors) 2. การยอมรับนับถือ (Esteem) 3. ลักษณะของงาน (The Work Itself) 4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) 5. ความก้าวหน้า (Advancement) ตลอดจน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดบทบาทการส่งเสริมวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน คือ 1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย 2. การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย 3. การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู 4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย 5. การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 12 แห่ง ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 779 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสอบถามความคิดเห็น ได้แก่ ผู้บริหารและครูของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 204 คน แบ่งเป็นผู้บริหารจำนวน 96 คน และครูจำนวน 108 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม ได้ตัวอย่างเป็นรายภูมิภาครวม 4 ภาคและกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610)

4. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรต้น หรือ ตัวแปรอิสระ

ตำแหน่งหน้าที่

- 1) ผู้บริหาร
- 2) ครู

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทการส่งเสริมการวิจัย 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย
- 2) การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย
- 3) การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู
- 4) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย
- 5) การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย

5. ขอบเขตด้านเวลา

ผู้วิจัยศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานในตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ รวม 12 แห่ง

บทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ปฏิบัติการช่วยเหลือเกื้อหนุน สนับสนุน ให้ครูสามารถดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จ ด้วยการแสดงบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้านดังนี้

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย หมายถึง การปฏิบัติงานในหน้าที่หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารในการใช้นโยบาย งบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกต่างๆอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ครูทำวิจัยได้สำเร็จ

2. การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย หมายถึง การปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือ พฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารที่มีต่อครูผู้ทำวิจัยด้วยความจริงใจให้เป็นที่รู้จักทั้งภายในและนอกสถานศึกษา เป็นการยอมรับความสำเร็จของครูด้วยการยกย่องชมเชยชื่นชมเชิดชูความรู้ความสามารถของครู ทำให้ครูมีกำลังใจในการ

ปฏิบัติหน้าที่ที่มีความพึงพอใจในการทำงาน รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่ามีความสำคัญและทำประโยชน์ให้แก่องค์กรจึงเกิดการจูงใจในการทำวิจัยให้มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

3. การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู หมายถึง การปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารในการกระตุ้นครูให้ตระหนักและเห็นความสำคัญกับงานวิจัย เพื่อให้ครูได้ทำวิจัยแสวงหาความรู้หรือวิธีการใหม่ๆ จัดให้มีการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ทักษะและประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูมีสมรรถนะสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและนำผลวิจัยไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนได้

4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย หมายถึง การปฏิบัติงานในหน้าที่หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหาร ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารที่มีต่อครูผู้ทำวิจัย เป็นภารกิจผูกพันเพื่อให้ครูทำวิจัยสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ด้วยการให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่ ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ และติดตามการทำวิจัยของครูอย่างต่อเนื่อง

5. การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย หมายถึง การปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารให้การสนับสนุน และส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้การวิจัย เพื่อให้ครูมีกำลังใจมีความกระตือรือร้นเกิดความภาคภูมิใจมีความสุขกับความสำเร็จของงานวิจัย เกิดพลังผลักดันให้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง

ครูผู้ทำวิจัย หมายถึง ข้าราชการครูของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง ที่ดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จแล้ว

บทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่ปฏิบัติหรือ

กำลังแสดงออกและกำลังกระทำอยู่เป็นปัจจุบันในเรื่องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

ความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวของผู้บริหารและครูที่มีความประสงค์ที่จะได้หรือต้องการจะทำในเรื่องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในอนาคต

การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ที่ใช้เป็นกระบวนการแสวงหาข้อสรุปความรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ เป็นความรู้ใหม่ สื่อ หรือนวัตกรรมที่ค้นพบเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิมให้ดียิ่งขึ้น

วิทยาลัยนาฏศิลป์ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาทางวิชาชีพ นาฏศิลป์ ดนตรี และคีตศิลป์ทั้งไทยและสากล ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม เป็นส่วนราชการฐานะเทียบเท่าคณะ มีจำนวน 12 แห่ง จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ผลิตนักเรียนสาขาวิชาชีพนาฏศิลป์ไทยดนตรีไทยคีตศิลป์ไทยนาฏศิลป์สากลดนตรีสากล คีตศิลป์สากลและระดับอุดมศึกษา มีฐานะเป็นห้องเรียนเครือข่ายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศึกษา สาขาดนตรีคีตศิลป์ไทยศึกษา และสาขานาฏศิลป์ไทยศึกษา ตามความพร้อมของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

ครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 6 ในวิทยาลัยนาฏศิลป์ จำนวน 12 แห่ง ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่สอนมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึง สถาบันการศึกษาทางวิชาชีพด้านนาฏศิลป์ ดนตรีคีตศิลป์และทัศนศิลป์ ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นต้นสังกัดของวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ 12 แห่ง มีแนวทางในการวางแผนและพัฒนาการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูและเพื่อการรองรับการประกันคุณภาพ

2. ครูได้รับการส่งเสริมการทำวิจัย สามารถนำผลการวิจัยมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและประสบผลสำเร็จมีความก้าวหน้าทางวิชาชีพตามที่คาดหวัง

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารที่ปฏิบัติหน้าที่บริหารงาน และครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 12 แห่งในปีการศึกษา 2557 จำนวน 779 คนกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูจำนวน 204 คน ซึ่งได้มาจากวิธีดำเนินการแบ่งสถานศึกษา 12 แห่ง ออกเป็น 4 ภูมิภาค ตามการแบ่งภูมิภาคทางภูมิศาสตร์ของคณะกรรมการภูมิภาคแห่งชาติสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติประกอบด้วย (1) ภาคเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย (2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา (3) ภาคกลาง ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์ (ต.ศาลายา จ.นครปฐม) วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และ (4) ภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุงจากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มในแต่ละภูมิภาคด้วยวิธีจับสลากได้ตัวอย่างสถานศึกษาเป็นรายภูมิภาครวม 4 สถานศึกษา ได้แก่ (1) ภาคเหนือ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย (2) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา (3) ภาคกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี และ (4) ภาคใต้ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราชแล้วนำจำนวนผู้บริหารและครูของแต่ละสถานศึกษาที่จับสลากได้มากำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ได้ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหาร จำนวน 96 คน และครู จำนวน 108 คน รวมทั้งสิ้น 204 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการหาค่าดัชนีพบว่าแบบสอบถามทุกข้อมีค่า IOC ที่ผ่านเกณฑ์มากกว่าระดับ 0.5 นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และเก็บรวบรวมนำมาหาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficients) ของ Cronbach ผลการทดสอบแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.97 แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ โดยถามเกี่ยวกับที่ตั้งสถานศึกษาแบ่งตามภูมิภาค ตำแหน่งหน้าที่ และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับตามแบบ Likert (Likert Rating Scale) สอบถามเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน ได้แก่ 1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย 2. การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย 3. การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู 4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย 5. การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัยโดยในแต่ละด้านผู้ตอบคำถามแสดงความเห็นเกี่ยวกับบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้น

เรียนและความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนแต่ละ
ข้อกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1) บทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
 - 5 คะแนน หมายถึง มีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
 - 4 คะแนน หมายถึง มีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก
 - 3 คะแนน หมายถึง มีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
 - 2 คะแนน หมายถึง มีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อย
 - 1 คะแนน หมายถึง มีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 2) ความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
 - 5 คะแนน หมายถึง มีความต้องการส่งเสริมการวิจัยใน
ชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
 - 4 คะแนน หมายถึง มีความต้องการส่งเสริมการวิจัยใน
ชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก
 - 3 คะแนน หมายถึง มีความต้องการส่งเสริมการวิจัยใน
ชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
 - 2 คะแนน หมายถึง มีความต้องการส่งเสริมการวิจัยใน
ชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อย
 - 1 คะแนน หมายถึง มีความต้องการส่งเสริมการวิจัยใน
ชั้นเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open
ended questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนดำเนินการ
ดังนี้

1. ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ที่ตอบ
แบบสอบถาม จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม
เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์และรายละเอียดพร้อมทั้งขอความ
อนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามไปถึงผู้อำนวยการ

วิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนภูมิภาคที่เป็นหน่วยศึกษาทั้ง
4 แห่ง

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อม
แบบสอบถามตามจำนวนผู้ตอบด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับบุคลากรและผู้
ที่รับผิดชอบการแจกแบบสอบถามเพื่อขอรับแบบสอบถามที่
สำรวจเรียบร้อยแล้ว
4. เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากวิทยาลัย
นาฏศิลป์ ส่วนภูมิภาคทั้ง 4 แห่งซึ่งมีสภาพสมบูรณ์ ครบ
ตามจำนวน 204 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จัดเรียงลำดับ
แบบสอบถามและลงรหัสพร้อมตรวจสอบความถูกต้อง
แล้วประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for
Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยทาง
สังคมศาสตร์เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ของ
แบบสอบถามแต่ละตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป
ของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจง
ความถี่ และ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูป
ตารางและแปลผลโดยการบรรยาย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์และเปรียบเทียบบทบาท
การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน โดยในแต่ละด้าน
ผู้ตอบคำถามแสดงความคิดเห็นต่อบทบาทปฏิบัติการ
ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และ ความต้องการส่งเสริม
การวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม
เป็นรายด้านรายข้อและภาพรวมโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x})
และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบ
ตารางและ แปลผลโดยการบรรยาย กำหนดเกณฑ์ใน
การวิเคราะห์การตัดสินใจการประเมินพิจารณาจาก
ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2543: 100 – 103) และ
แปลความหมาย ดังนี้

1.1 บทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบทบาทปฏิบัติการอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบทบาทปฏิบัติการ อยู่ในระดับ มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบทบาทปฏิบัติการ อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบทบาทปฏิบัติการ อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อบทบาทปฏิบัติการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2 ความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความต้องการ อยู่ในระดับ มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความต้องการ อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อความต้องการ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. เปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ผู้บริหารและครูโดยใช้ค่าทดสอบ t-test นำเสนอข้อมูลในรูปตารางและแปลผลโดยคำบรรยาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาโดยเรียงอันดับความถี่นำมาวิเคราะห์สรุปอภิปรายผล แต่เนื่องจากไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะจึงไม่มีการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ศึกษา บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัย

นาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 204 คน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ผู้บริหารจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 ตำแหน่งหน้าที่ครู จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 ประกอบด้วย

1.1 ภาคเหนือ วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย จำนวน 48 คนเป็นผู้บริหารจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และเป็นครูจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76

1.2 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือวิทยาลัยนาฏศิลป์ นครราชสีมา จำนวน 48 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และมีตำแหน่งหน้าที่เป็นครู จำนวน 24 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.76

1.3 ภาคกลาง วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี จำนวน 52 คนเป็นผู้บริหาร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.77 และเป็นครูจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.72

1.4 ภาคใต้ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช จำนวน 56 คนเป็นผู้บริหาร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.77 และเป็นครูจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.69 และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 204 คนคิดเป็นร้อยละ 100

2. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมในภาพรวมมีดังนี้

2.1 ผู้บริหารมีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 3.58 เรียงลำดับบทบาทปฏิบัติการตามผลการวิจัย ได้แก่ (1) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย (2) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย (3) การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู (4) การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย (5) การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย

2.2 ผู้บริหารและครูมีความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 เรียงลำดับ

ความต้องการตามผลการวิจัย ได้แก่ (1) การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย (2) การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย (3) การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย (4) การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู (5) การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย

3. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมตามบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และ ความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนสรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นได้ ดังนี้

3.1 ผลการเปรียบเทียบตามบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนพบว่า ผู้บริหารและครูของวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารของวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีบทบาทปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย ด้านการให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูครูผู้ทำวิจัย และด้านการให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย รวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 โดยมีค่า T เท่ากับ 3.79

3.2 ผลการเปรียบเทียบตามความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูของวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความคิดเห็นว่า ในบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน ทั้งผู้บริหารและครูของวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่างมีความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย ด้านการยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย ด้านการให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู และด้านการให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัยรวม 4 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า T เท่ากับ 2.01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบบทบาทการปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน จากคำถามเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน ได้แก่ 1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัย 2. การยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัย 3. การให้ความรู้ความสำคัญกับการทำงานวิจัยของครู 4. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย 5. การให้ความก้าวหน้ากับครูผู้ทำวิจัย มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนตามบทบาทการปฏิบัติการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

1.1 บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมผู้บริหารส่วนใหญ่ให้การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน 5 ด้าน มีบทบาทปฏิบัติการอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน สามารถวิเคราะห์ระบบและประยุกต์ใช้หลักการบริหารกับทฤษฎีการจูงใจให้เกิดประโยชน์ตลอดจนมีการบริหารงานวิจัยที่ดีเหมาะสมกับกิจกรรมการดำเนินงานของสถานศึกษา ทำให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ครูเกิดความพึงพอใจให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมาน พบวันดี (2549: ค - ง, 7-8) ได้ศึกษาเรื่องระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนช่วงชั้นที่ 1-2 พบว่า ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก ได้ให้ข้อคิดเห็นว่า สืบเนื่องมาจากผู้บริหารมีความตระหนักต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนเข้าใจถึงความจำเป็นต้องมีการดำเนินการควบคู่ไปกับกระบวนการบริหารกระบวนการ

เรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของคณาจารย์
ฉันทประเสริฐวุฒิ (2553: 81 – 86) ได้ศึกษาบทบาทการ
ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตาม
ทัศนะของครูและผู้บริหารสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่ม
กรุงเทพใต้ พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียนที่มีการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก มีข้อคิดเห็น
ว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นหัวใจสำคัญที่ผู้บริหารควรให้
การสนใจให้มากที่สุด

1.2 บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัย
ในชั้นเรียน ตามความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้น
เรียน โดยภาพรวมผู้บริหารและครูวิทยาลัยนาฏศิลป์ มี
ความต้องการทุกด้านอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องจาก
ผู้บริหารและครูตระหนักและให้ความสำคัญกับการวิจัย
ในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนมี
ความรู้ความเข้าใจให้ความสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา
ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่ง
มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542และที่
แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2)พ.ศ.2545 เป็นกฎหมายที่
กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการศึกษาและเป็น
เครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาโดยผู้บริหารยึด
แนวการจัดการศึกษาหมวด 4 มาตรา 24 (5) มาตรา
30 ที่กำหนดให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการ
สอนให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ครู
สามารถสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน
การสอน ตลอดจนอำนวยความสะดวกต่างๆเพื่อให้ครู
สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับ
นักเรียนในแต่ละระดับการศึกษาและนำผลการวิจัยมาใช้
ในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จาก
กระบวนการวิจัย นอกจากนี้ในหมวด 6 เกี่ยวกับ
มาตรฐานและการประกันคุณภาพ ตามมาตรา 47
มาตรา 48 กำหนดให้สถานศึกษามีระบบ และกลไกการ
ประกันคุณภาพ การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นส่วนหนึ่งของ
การประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน และ
สถานศึกษาต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยครูต้อง
ได้รับการส่งเสริมพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพอย่าง
ต่อเนื่อง ตามหมวด 1 มาตรา 9 (4) อีกทั้งตัวครูเองมี
ความรู้ความเข้าใจให้ความสำคัญตระหนักในสมรรถนะประจำ

สายงานตามสมรรถนะที่ 4ที่กำหนดให้ครูต้องทำวิจัย
ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนโดยใช้เป็น
กระบวนการศึกษาค้นคว้าเพื่อแสวงหาแนวทางการ
ปรับปรุงแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการปฏิบัติงานทาง
วิชาชีพของตนเอง

2. ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารใน
การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามบทบาทการปฏิบัติ
การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน และความต้องการส่งเสริม
การวิจัยในชั้นเรียน

2.1 ผลการเปรียบเทียบ บทบาทปฏิบัติ การ
ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครู พบว่าบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนที่
ผู้บริหารให้การส่งเสริม มีบทบาทปฏิบัติที่สอดคล้อง
กันทั้ง 4 ด้าน ยกเว้นด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จ
ของงานวิจัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า T เท่ากับ 3.79 แสดงให้เห็น
ว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันโดย
ผู้บริหารมีความคิดเห็นด้านการส่งเสริมให้เกิด
ความสำเร็จของงานวิจัยอยู่ในระดับมากทุกข้อ 3 อันดับ
แรกคือ (1) จัดหาหรือปรับปรุงสถานที่สภาพแวดล้อมให้
เป็นแหล่งเรียนรู้ทางการวิจัย รองลงมา (2) จัดให้มีงาน
ส่งเสริมการวิจัยในโครงสร้างการบริหารงานและแต่งตั้ง
คณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบงานวิจัยของสถานศึกษา
ที่ชัดเจน (3) กำหนดนโยบายและการวางแผนส่งเสริม
การวิจัยที่ชัดเจนต่อเนื่องและครูมีความคิดเห็น
ว่า ผู้บริหารมีบทบาทปฏิบัติส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จ
ของงานวิจัยในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับ
แรกคือ (1) จัดทำฐานข้อมูลด้านการวิจัยของสถานศึกษา
รองลงมา (2) กำหนดนโยบายและการวางแผนส่งเสริม
การวิจัยที่ชัดเจนต่อเนื่อง (3) จัดหาหรือปรับปรุงสถานที่
สภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางการวิจัยและมี
เพียงจัดให้มีงานส่งเสริมการวิจัยในโครงสร้างการ
บริหารงานและแต่งตั้งคณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบ
งานวิจัยของสถานศึกษาที่ชัดเจนเท่านั้น ที่มีความคิดเห็น
อยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้อง
กับงานวิจัยของ วิชาสุทธิ ทิพย์วงศ์ (2552: 59 – 60)
ได้ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครู กลุ่มโรงเรียน เกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้เสนอข้อคิดเห็นว่า อาจเกิดจากการที่ครูยังไม่ได้รับการเอาใจใส่อย่างจริงจัง

2.2 ผลการเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ผู้บริหารและครูมีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน ต่างมีความต้องการที่มีความสอดคล้องกันทั้ง 4 ด้าน ยกเว้นด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่า T เท่ากับ 2.01 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด โดยผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในระดับมากทุกข้อ แต่มีความคิดเห็นที่ต่างกันในลำดับการให้ความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย โดยผู้บริหารเรียงลำดับตามความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนให้กับครู 3 อันดับแรก คือ (1) สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครู และให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อการวิจัยมากกว่าการสั่งการด้วยการให้อิสระทางความคิด รองลงมา (2) เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศการสอนเพื่อแสวงหาทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหา งานวิจัยที่ดำเนินการ (3) จัดให้มีครูที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นที่เล็งช่วยเหลือครูที่ไม่มีความชัดเจนในการทำวิจัยเพื่อจูงใจให้ทำวิจัยและครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีความต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริม 3 ลำดับแรกคือ (1) สร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ของครูและให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อการวิจัยมากกว่าการสั่งการด้วยการให้อิสระทางความคิด รองลงมา (2) เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศการสอนเพื่อแสวงหาทางเลือกใหม่ในการแก้ไขปัญหา งานวิจัยที่ดำเนินการ (3) นิเทศติดตามให้กำลังใจให้คำปรึกษาช่วยแก้ไขปัญหาและอำนวยความสะดวก

สะดวกในเรื่องต่างๆ ในการดำเนินการทำวิจัยของครูและจากผลการศึกษามีความต้องการให้ผู้บริหารส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนในลำดับที่ 3 นั้น ผู้บริหารต้องการให้การส่งเสริมเป็นลำดับสุดท้ายแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูมีความต้องการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนไม่สอดคล้องกัน และจากเหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551: 61-62) ได้ศึกษาสภาพการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาไทยกล่าวสรุปไว้ว่า ผู้บริหารที่ไม่มีบทบาทในการสร้างสภาพบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนาการสร้างสรรคการเรียนการสอนไม่ใส่ใจงานด้านวิชาการขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและการปฏิรูปการศึกษาไม่มีเวลาในการรับฟังความคิดเห็นของครู จะทำให้ครูขาดความตั้งใจขาดขวัญและกำลังใจรู้สึกอึดอัดจากการไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและสอดคล้องกับ Kenneth (1992: 4-6) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูนักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนียตอนเหนือกล่าวไว้ว่า การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากผู้บริหารมีความสำคัญต่อการทำวิจัยของครู การพิจารณาความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประเด็นวิจัยเป็นเครื่องมือพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผลสำเร็จ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารควรวางแผนปรับปรุงและพัฒนาบทบาทการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดนโยบายวัตถุประสงค์ และการวางแผนส่งเสริมการวิจัยที่ชัดเจนต่อเนื่องจัดประชุมชี้แจง/ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยสร้างความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของการวิจัยให้ทราบโดยทั่วกันจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยของครูจัดหาแหล่งทุนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยของครู ตลอดจนจัดระบบการนิเทศกำกับติดตามและให้คำปรึกษาการดำเนินงานวิจัยให้กับครู

2. ผู้บริหารควรมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย โดยคำนึงถึงความต้องการของครู เพื่อเป็นแรงจูงใจผลักดันให้ครูทำวิจัยได้สำเร็จและมีความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องด้วยความจริงใจมากกว่าการสั่งการ

3. ผู้บริหารส่งเสริมครูทำวิจัยในชั้นเรียนให้สำเร็จ และนำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาพัฒนาระบบการเรียน การสอนของวิทยาลัยนาฏศิลป์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัย แนวทางการปรับปรุงและ พัฒนาการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการทำวิจัย ของ วิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

2. ควรศึกษาวิจัยปัญหาและความต้องการ ความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในสังกัดวิทยาลัย นาฏศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

3. ควรศึกษาวิจัยกระบวนการทำวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนการสอนในวิทยาลัยนาฏศิลป์ สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. 2543. **การวิจัยใน ชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

_____. 2543. **วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

คชาภรณ์ ฉันทประเสริฐวุฒิ. 2553. **บทบาทการ ส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนตามทัศนะของครูและผู้บริหาร สังกัดกรุงเทพมหานคร กรุงเทพฯใต้**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จันทราณี สงวนนาม. 2551. **ทฤษฎีและแนวปฏิบัติใน การบริหารสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์บุ๊คพอยท์.

ทัศนาศา แสงวงศ์ศักดิ์. 2543. **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

นิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา. สำนักงาน. 2545

เอกสารเสริมความรู้การจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.

บัญชา อึ้งสกุล. 2537. **บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษาที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยใน โรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต การศึกษา 12**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด. 2543. **วิธีการทางสถิติสำหรับการ วิจัย**. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.

บุญมี มุขสุข. 2548. **บทบาทในการส่งเสริมการวิจัย ในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนตามความ คิดเห็นของข้าราชการครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เลย.

ภารดี อำนวยต้นแก้ว. 2551. **หลักการแนวคิดทฤษฎีทางการ บริหารการศึกษา**. ชลบุรี: สำนักพิมพ์มนตรี.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. **พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2545**. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. **รายงานการ สังเคราะห์สภาวะการณ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อ คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สกศ.

วิชาสุทธิ ทิพย์วงศ์. 2552. **บทบาทผู้บริหาร สถานศึกษาชั้นพื้นฐานในการส่งเสริมการ วิจัยในชั้นเรียนของครูกลุ่มโรงเรียนเกาะ จันทร 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ชลบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์. 2550. **พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.2550และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง**. กรุงเทพมหานคร: อнуชาการพิมพ์.

สมชาย วรกิจเกษมสกุล. 2554. **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

สมาน พวันดี. 2549. **ระดับการปฏิบัติการตามบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนโรงเรียนที่เปิดช่วงชั้นที่ 1-2** สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม. วิทยาลัยนพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ. 2554. **แนวทางการวิจัยและส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา ปี 2555 – 2556**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545**. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิคจำกัด.

สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2546. **การปฏิรูปการเรียนรู้: ตัวอย่างความสำเร็จจากประสบการณ์จริง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม. สำนักนายกรัฐมนตรี. 2555. **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 – 2559**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงาน คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2555. **นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2555 – 2559)**. กรุงเทพมหานคร: คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

สุกิมล ว่องวาณิช. 2555. **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 16. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

References

- Anunnawee, P. 2008. **Principles, Concept, and Theory of Education Administration**. Chonburi: Montri Printing House. (in Thai).
- Aungsakun, B. 1994. **Role of Secondary School Administrators to Classroom Action Research Promotion, under Department of General Education, Education Zone 12**. Master of Education Thesis in Education Administration, Srinakharinwirot University. (in Thai).
- Bunditpatanasilpa Institute. 2007. **Bunditpatanasilpa Act B.E.2007 and related Law**. Bangkok: Anucha Printing House. (in Thai).
- Chataprasertwut, K. 2010. **Role of Classroom Action Research Promotion of School Administrators based on Teacher and Administrator Attitudes under Bangkok, South Bangkok**. Master of Education Thesis, Education Administration Major, Ramkhamhaeng University. (in Thai).
- Department of Curriculum and Instruction Development. Ministry of education. 2000. **Classroom Action Research**. Bangkok: Department of Religious Affairs Printing. (in Thai).

- Department of Curriculum and Instruction Development. Ministry of education. 2000. **Learning Development Research**. Bangkok: Department of Religious Affairs Printing. (in Thai).
- Kenneth, M. 1992. **Developing teacher researchers in high school: A case study of a planned intervention**. Pennsylvania: University Pennsylvania.
- Krejcie, R. V. and D. W. Morgan. 1970. **Determining Sample Size for Research Activities, Educational and Psychological Measurement**. Minnesota: Minnesota University.
- Muysook, B. 2005. **Roles in Classroom Action Research Promotion of School Administrators based on Teachers' Opinions under Khonkan Education Service Area Zone 5**. Master of Education Thesis in Education Administration, Loei Rajabhat University. (in Thai).
- Office of Education Council, Ministry of Education. 2003. **Report of situation Synthesis and Factors to Education Quality**. Bangkok: OEC. (in Thai).
- Office of the Basic Education Commission of Thailand. 2011. **The Guideline of Research and education research promotion between 2012–2013**. Bangkok: Office of the Basic Education Commission of Thailand. (in Thai).
- Office of the National Economics and Social Development Board. 2012. **The Eleventh National Economic and Social Development Plan (2012–2016)**. Bangkok: Office of the National Economics and Social Development Board. (in Thai).
- Office of the National Education Commission, Office of the Prime Minister. 2002. **National Education Act B.E. 2542 (1999) and Amendments (Second National Education Act B.E.2545 (2002))**. Bangkok: Prigwhan Graphic, Ltd. (in Thai).
- Office of the National Education Commission, Office of the Prime Minister. 2003. **Learning Reform: Successful Examples from Real Experiences. 2nd edition Printing**. Bangkok: Office of the National Education Commission. (in Thai).
- Office of the National Research Council of Thailand. 2012. **Policy and Strategies of the Eighth National Research (2012–2016)**. Bangkok: National Research Council. (in Thai).
- Pobwundee, S. 2006. **Operation based on Role of School Administrator to Promote Classroom Action Research of School Teacher in Periods 1 and 2. Mahasarakham Educational Service Area**. Master of Thesis in Education Administration. Rajabhat Mahasarakham University. (in Thai).
- Sawangasuk, T. 2000. **Classroom Action Research**. Bangkok: Phappim. (in Thai).
- Sawannam, J. 2008. **Theory and Practices to School Administrations**. Bangkok: Bookpoint Printing House. (in Thai).
- Srisa-ard, B. 2000. **Statistic Methods for Research**. Bangkok: Suwiriyasam Printing House. (in Thai).

- The Office of Supervision and Education Standard Development. 2002. **Document of Extra Curriculum to Develop Curriculum**. Bangkok: The Express Transportation Organization of Thailand. (in Thai).
- The Royal Institute. 2003. **Royal Institute Dictionary 2002**. Bangkok: Nanmeebook Publication. (in Thai).
- Thipwong, W. 2009. **Roles of Primary and Secondary Education Administrators to Promote Classroom Action Research of Teachers in Khajan School 2 under Office of Chonburi Educational Service Area Zone 2**. Master of Education Thesis in Education Administration. Rajanagarindra Rajabhat University. (in Thai).
- Wongwanit, S. 2012. **Classroom Action Research. 16th Printing**. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (in Thai).
- Worakittasamsakul, S. 2011. **Behavioral Research Methodology. Faculty of Education**. Udon Thani Rajabhat University. (in Thai).